

4.3. En varmeplan for Danmark.

Udarbejdelse af en landsdækkende varmeplan indgår som et centralt led i energiplanen, (jfr. rapporten "Oplæg til en varmeplan for Danmark" fra boligministeriets opvarmningsmetodeudvalg, december 1975).

Varmeplanen adskiller sig fra de øvrige energipolitiske midler, som fremhæves i dette afsnit, ved sin karakter af systemplanlægning, omfattende alle varmeformer, og sin nære tilknytning til den fysiske planlægning i øvrigt. Opvarmningssektoren har tidligere været karakteriseret af, at fyringssystemet befandt sig i eller nær den enkelte bolig eller ejendom, og såvel for det faste som senere for det flydende brændsel var transportomkostningerne langt lavere end for det færdige "produkt", varmen.

Denne situation har ændret sig fundamentalt. Varmetransportteknikken er stærkt forbedret. Fordelene ved en centraliseret varmeproduktion er betydelige, ikke mindst i forbindelse med elproduktion. Stadig større dele af landets opvarmningsbehov kan ud fra energipolitiske og andre hensyn med fordel dækkes af ledningsført energi, og opvarmningssektoren får hermed en naturlig plads i den sammenfattende fysiske planlægning ved siden af andre områder som el- og vandforsyning, kloak- og vejvæsen. Med introduktion af naturgas bliver denne analogi endnu tydeligere.

Det nuværende varmeforsyningsmønster giver ikke optimal udnyttelse af de forskellige indbyrdes konkurrerende varme- eller brændselsleverandørers systemer, og det tilsigter ikke at tilgode-se en rationel, samlet dækning af varmebehovet. Forsyningsstrukturen må endnu mindre anses for egnet til at hidføre de nødvendige forandringer, som vil kræves i de kommende år. Udgangssituationen i dag rummer imidlertid den vanskelighed, at det eksisterende, olie-baserede system er af nyere dato og teknisk set må forventes at kunne fungere privatøkonomisk tilfredsstillende, indtil forbrugernes varmeanlæg er rimeligt nedskrevne.

Omlægning af forsyningssystemet kræver store investeringer og strækker sig over lange tidsrum. Der foregår imidlertid løbende overvejelser vedrørende investeringsbeslutninger, fysisk planlægning m.v. i en lang række organer i og uden for energisektoren, og der er i dag en betydelig risiko for, at de resulterende investeringsbeslutninger ikke harmonerer indbyrdes eller med en fælles energiplanlægnings målsætning. Det er derfor af betydning, at en principiel beslutning om iværksættelse af varmeplanlægningen fremmes mest muligt, og at der i forbindelse hermed etableres en